

Ministrės Pirmininkės I. Šimonytės kalba minėjime „Rainių tragedija: atmintis gyva“

2021-06-25

Rainiai

Rainiai – tai dar vienas liudininkas, rodantis, kokia didelė laisvės kaina.

Pastaruoju metu lankiau įvairias Lietuvos vietas, kurios atmena okupacijų siaubą. Man asmeniškai tai priminimas, kiek aukų sudėta ant laisvės kovų aukuro, kaip brangiai sumokėta už Nepriklausomą valstybę. Tai kartu ir įpareigojimas, ir perspėjimas, kad už laisvę ir dabar reikia kovoti kiekvieną dieną. Sovietiniai, nacistiniai okupantai žudė civilius žmones, nes jie buvo nepatogiai kitokie, netilpo į jų „grynumo“ schemas. Tai ir mums turėtų būti perspėjimas, kur gali nuvesti žmonių skirstymas į visaverčius ir „mažiau žmones“.

Kiekviena skaudžius įvykius menanti vieta yra unikali, kaip ir žmonės, kurie jose kentėjo. Jokiais racionaliais argumentais negalime paaiškinti to, kas nutiko prieš aštuoniasdešimt metų Rainiuose. Septyniasdešimt penki žmonės buvo ne tik nužudyti, bet ir žiauriai kankinami bei žeminami. Sunku net suvokti, kokia naikavimo mašina gali tapti žmogus, kurio širdyje ilgą laiką kaupiasi neapykanta ir įsitikinimas, kad kitas yra kliūtis, trukdis.

Šią tragediją bandyta nuslėpti, ja manipuliuoti ir paversti sovietinės propagandos įrankiu, verčiant kaltę kitiems. Tačiau net ir tokiose tragiškose istorijose, kur nelieka nė vieno gyvo liudytojo ir tik egzekucijos vykdytojai gali tarti žodį, tiesa galiausiai išaiškėja. Tai suteikia vilties, bet kartu ir liūdina, nes tai kai kurių valstybių pastangos klastoti istoriją vis dar matomos ir šiandien.

Prisiminkime ir pagerbkime kiekvieną kankinį, kurio žemiška kelionė baigėsi čia.

Tokia tragedija daugiau niekada negali pasikartoti. Mūsų atsakomybė – geriausias būdas pagerbti visus žuvusiuosius.